

# ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 249

гр. Варна, 20.01.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ**, в закрито заседание на  
двадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Красимир Т. Василев  
мл.с. Симона Р. Донева

като разгледа докладваното от мл.с. Симона Р. Донева Въззивно гражданско  
дело № 20213100502253 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава 39 от ГПК.

Образувано е след постановяването на определение № 552 от 8.12.2021 г. по в. ч. гр. № 563/2021 г. по описа на Варненския апелативен съд, с което е отменено определение № 3245 от 15.09.2021 г., постановено по в. гр. д. № 2253/2021 г. по описа на Окръжен съд – Варна и делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия чрез произнасяне по подадената жалба вх. № 11023 от 7.07.2021 г. /по описа на ЧСИ, първоначално депозирана пред ВОС с вх. № 12988 от 1.07.2021 г./ от К. П. Б. против разпореждане на ЧСИ от 18.05.2021 г. за връщане на основание чл. 262, ал. 2, т. 1 ГПК на жалба с вх. № УРИ 365000-17516 от 23.04.2021 г. по описа на ОД-МВР-Варна/, получена от ВОС с вх. № 8900 от 12.05.2021 г. и получена от ЧСИ с вх. № 07945 от 18.05.2021 г.

В жалбата се излагат доводи, че се обжалва отказа на ЧСИ да се произнесе по възражението на жалбоподателя за завишени разноски, както и за искането му за разсрочено плащане. Сочи, че заплатил задължението, за което е издаден изпълнителния лист. Моли да се задължи ЧСИ да издаде постановление за разноски по делото, като се съобрази с чл. 60, ал. 1 КРБ и социалния статус на жалбоподателя като пенсионер.

В законоустановения срок не е постъпил отговор от страна на възискателя – Областна дирекция на МВР– гр. Варна.

На основание чл. 436, ал. 3 ГПК, съдебният изпълнител е администрирал делото, ведно с мотиви за жалбата, в които намира същата за неоснователна.

**По повод на искането на К. П. Б., обективизирано в молба с вх. 26720 от 23.12.2021 г. за отвод въззивния съдебен състав от разглеждането на делото, съдът намира следното:**

Съдът, взе предвид, обстоятелството, че първоначалният съдия- докладчик по делото се е отстранил от разглеждане на делото, на основание чл. 22, ал. 1, т. 6 ГПК. Затова и към настоящия момент искането е висящо по повод на членове на въззивния съдебен състав - съдия Ирена Петкова и младши съдия Симона Донева.

Видно от приложения протокол, настоящият съдия-докладчик по делото е избран със Системата за случайно разпределение на делата.

Съобразявайки данните по делото, съдът приема, че не са налице обстоятелства по смисъла на чл. 22, ал. 1, т. 6 ГПК, които са основание за отвод на съдия Ирена Петкова и младши съдия Симона Донева като членове на съдебния състав.

Релевираните от молителя възражения са насочени срещу предходно произнасяне на съдебния състав, което е било отменено при инстанционния контрол, иницииран от страната. Процесуалните действия на съда, не могат да служат като основание за отвеждане на съдебния състав и не поставят под съмнение безпристрастността на последния.

В допълнение съдът счита, че несъгласието на молителя с посочените процесуални действия не означава и не обуславя извод за предубеденост на решаващия съдебен състав. Ето защо, не е налице основания за отвод на членове на въззивния съдебен състав - съдия Ирена Петкова и младши съдия Симона Донева, по смисъла на чл. 22, ал. 1, т. 6 ГПК.

С оглед на горното, искането на К. П. Б., обективизирано в молба с вх. 26720 от 23.12.2021 г. за отвод на членове на въззивния съдебен състав - съдия Ирена Петкова и младши съдия Симона Донева от разглеждането на в. гр. д. № 2253/2021 г. по описа на Окръжен съд – Варна.

**Настоящият съдебен състав, като съобрази предметните предели на настоящото производство, очертани в жалбата и като взе предвид събрания и приобщен по делото доказателствен материал – в съвкупност и поотделно, на основание чл. 437, ал. 3 ГПК, приема за установени следните фактически положения:**

Производството по изпълнително дело № 20207180400002 по описа на ЧСИ Станимира Данова, е образувано на 18.12.2019 г. въз основа на изпълнителен лист от 30.08.2018 г., издаден по адм. дело № 3295/2014 г. по описа на Административен съд - Варна, с който К. П. Б. е осъден да заплати на ОД на МВР - Варна, сумата от 300 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

В молбата за образуване на производството, депозирана от кредитора ОД на МВР - Варна, същият е посочил, че желае да бъдат наложени запори върху банковите сметки на длъжника, както и заповест върху МПС марка „Нисан Алмера“, като е възложил на ЧСИ правомощията по чл. 18 ЗЧСИ - извършване на проучване на имущественото състояние на длъжника и определяне начина на изпълнение.

В изпълнение на молбата на вискателя, са извършени поисканите действия по налагане на обезпечителните мерки, като със заповестни съобщения от 13.02.2020г. е наложен заповест върху банковите сметки на длъжника К.Б. в „Първа инвестиционна банка“ АД и „Банка ДСК“ ЕАД. На същата дата е изпратено и съобщение до ОДП - Варна, ПП КАТ, с което е наложен заповест върху МПС марка „Нисан Алмера“, собственост на длъжника.

ПДИ е връчена на длъжника в канцеларията на ЧСИ, като предвид липсата на отбелязване на дата на връчването като такава следва да се приеме сочената от длъжника - 12.03.2020 г. В съдържанието на ПДИ са обективизирани дължимите по суми, такси и разноски по принудителното изпълнение.

С възражение вх. № 04844 от 12.03.2020 г., К.Б. е изложил становището си, че незаконосъобразно са му начислени разноски по делото и такси в завишен размер, поради което моли да му бъдат начислени дължимите разноски според нормативните документи и в минимален размер като му бъде предоставена разбивка на таксите по тарифата.

С разпореждане на ЧСИ от същата дата -12.03.2020 г. е постановено, че разноските по настоящото производство са начислени съобразно извършените действия, и тези, които е необходимо да бъдат предприети с оглед прекратяването му. ЧСИ посочва, че постановлението за разноски е инкорпорирано в ПДИ, връчена на длъжника на 12.03.2020 г.

Същото разпореждане е връчено лично на длъжника на 30.03.2020 г.

Във връзка с изпратеното запорно съобщение от 21.02.2020 г. до „Банка ДСК“, с писмо изх. №17-10-024929/24.02.2020 г. банката уведомява ЧСИ, че върху банковата сметка на длъжника К.Б. е наложен запор върху пенсията му над установения размер на минималната работна заплата.

На 31.03.2020 г. длъжникът депозира искане за вдигане на наложения запор, след което са депозирани и множество последващи такива.

На 27.05.2020 г. длъжникът депозира жалба с вх. № 12792/27.05.2020 г. срещу определените за събиране разноси в производството по принудителното изпълнение и против действията на ЧСИ по молбата му с правно основание чл. 454, ал. 1 ГПК. Същата е била върната с разпореждане от 22.07.2020 г. от ЧСИ поради неотстраняване на нередовностите ѝ. Разпореждането за връщане е потвърдено с определение № 960 от 16.03.2020 г., постановено по в. гр. д. № 109/2021 г. по описа на Окръжен съд – Варна.

На 30.12.2020 г. длъжникът заплаща на вискателя задължението, предмет на издадения изпълнителен лист, като за това обстоятелство е уведомен и ЧСИ.

На 23.04.2021 г. длъжникът депозира жалба с вх. № УРИ 365000/23.04.2021 г. чрез ОД – МВР – Варна. В същата се излагат доводи във връзка с наложените заповори на банковите сметки на длъжника. Сочи, че узнал за ПДИ на 12.03.2021 г. след посещение в кантората на ЧСИ. Възразява за завишаване на разноските в изпълнението, както и отправя искане за разсрочване на задължението. Твърди, че ЧСИ е нарушил чл. 60, ал. 1 КРБ, както и чл. 57 КРБ и Хартата за основните права на човека. В жалбата се излагат доводи и за заплащането на задължението по изпълнителния лист.

Същата жалба, след изпращането на ЧСИ, е върната с обжалваното разпореждане от 18.05.2021 г., доколкото ЧСИ е възприел, че е насочена спрямо негови действия във връзка с образуване на производството, както и налагането на запор на банковите сметки, за което длъжникът е бил уведомен на 12.03.2020 г. Съобщението за връщане на жалбата е редовно връчено на длъжника на 25.06.2021 г.

**При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:**

Жалбата е подадена в законоустановения срок /съобразно указанията, дадени по в. ч. гр. № 563/2021 г. по описа на Варненския апелативен съд/ и изхожда от активно легитимирано лице, като същата е срещу акт на съдебен изпълнител, подлежащ на обжалване, поради което е допустима.

Разгледана по същество, същата се явява основателна по следните съображения:

Съдът намира, че депозирания жалба с вх. № УРИ 365000-17516 от 23.04.2021 г. по описа на ОД-МВР-Варна/, получена от ВОС с вх. № 8900 от 12.05.2021 г. и получена от ЧСИ с вх. № 07945 от 18.05.2021 г. от К. П. Б. е нередовна, на основание чл. 260, т. 4 ГПК, вр. с чл. 436, ал. 4 ГПК. В съдържанието на същата е формулиран петитум за отмяна на изпълнителното дело поради нарушаване на чл. 60, ал. 1 КРБ, както и чл. 57 КРБ и Хартата за основните права на човека, т. е. на правото на равнопоставеност на длъжника. В жалбата не е посочено кое конкретно действие по самото изпълнително дело се обжалва, като липсата на индивидуализиране възпрепятства възможността за последваща проверка.

В жалбата се съдържат и доводи по повод на отказите на ЧСИ за редуциране на разноските, за искането за разсрочено плащане, както и за налагането на запор на банковите сметки на длъжника. Във връзка с тези оплаквания обаче не е бил формулиран изричен

петитум от страна на жалбоподателя.

С обжалваното разпореждане ЧСИ е приел, че жалбата касае обжалване на действия по самото образуване на изпълнителното дело, както и такива за налагането на заповест за изземване на банковите сметки на длъжника. Затова и същата е била върната като просрочена, на основание чл. 262, ал. 2, т. 1 ГПК. Подобни петитуми, обаче не са били формулирани от страна на жалбоподателя, поради което ЧСИ не е следвало да извършва преценка дали спрямо тези действия по принудителното изпълнение, жалбата се явява просрочена.

Настоящият съдебен състав намира, че доколкото от съдържанието на подадената от К. П. Б., жалба не може да се направи преценка кои точно действия по принудителното изпълнение се обжалват, ЧСИ е следвало да даде указания на длъжника да уточни петитума на депозираната жалба, преди да постанови обжалваното разпореждане за връщането ѝ. Едва след евентуално неизпълнение на същите указания в дадения от ЧСИ срок, както и ако спрямо уточненията кои действия се обжалват същата се явява просрочена, жалбата би могла да бъде върната.

Ето защо, следва да приеме, че при наличието на неясен петитум на жалбата, без липсата на конкретика относно обжалваемото/ите действия на ЧСИ, е възпрепятствана възможността за преценка дали същата е депозирана в срок, респ. дали се явява просрочена. Затова и обжалваното разпореждане от 18.05.2021 г. за връщане на жалбата на длъжника е преждевременно постановено и като такова следва да бъде отменено, като делото се върне на ЧСИ.

С оглед на изложеното, обжалваното разпореждане на ЧСИ Данова от 18.05.2021 г. за връщане на жалбата на К. П. Б., се явява неправилно и като такова следва да бъде отменено, като делото се върне на ЧСИ за изпълнение на горните указания.

Водим от горното, съдът

## **ОПРЕДЕЛИ:**

**ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането на К. П. Б., обективизирано в молба с вх. 26720 от 23.12.2021 г. за отвод на членове на въззивния съдебен състав - съдия Ирена Петкова и младши съдия Симона Донева от разглеждането на в. гр. д. № 2253/2021 г. по описа на Окръжен съд – Варна.

**ОТМЕНЯ** разпореждане на ЧСИ от 18.05.2021 г., постановено по изпълнително дело № 20207180400002 по описа на ЧСИ Станимира Данова, рег. № 718, с което на основание чл. 262, ал. 2, т. 1 ГПК е върната жалба с вх. № УРИ 365000-17516 от 23.04.2021 г. по описа на ОД-МВР-Варна/, получена от ВОС с вх. № 8900 от 12.05.2021 г. и получена от ЧСИ с вх. № 07945 от 18.05.2021 г., депозирана от К. П. Б., ЕГН: \*\*\*\*\*.

**ВРЪЩА** делото на ЧСИ Станимира Данова, рег. № 718.

Определението е окончателно.

Председател: \_\_\_\_\_

Членове:

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_

